

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Монтана, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР СЕМОВ

при участието на секретаря НИКОЛИНКА Г. АЛЕКСАНДРОВА като разгледа докладваното от КРАСИМИР СЕМОВ Административно наказателно дело № 20221630201058 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № М - 10 – ДНСК - 154/12.08.2022г. на и.д. Началник Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК) гр.София, е наложена на „Х.“ ЕООД, ЕИК ххх, гр.София, с управител И. А. Й., с посочен съдебен адрес в гр.София чрез адв.Г. Т. от САК, имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляда) лева, за това, че като възложител е нарушило разпоредбите на чл.161, ал.1, изр.2 – ро от ЗУТ и чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ, поради което е санкционирано на основание чл.237, ал.1, т.2 от ЗУТ .

Недоволен от Наказателното постановление (НП) „Х.“ ЕООД, ЕИК ххх, гр.София, чрез адв.Г. Т. от САК моли да бъде отменено въз основа на наведени доводи и в молба, претендират се и разноски.

Въззиваемата страна ДНСК – МОНТАНА чрез процесуален представител юрисконсулт М., излага доводи в т.ч. и чрез писмена защита за неоснователност на жалбата, с искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди

поотделно и в тяхната съвкупност, намира жалбата за допустима и основателна.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законния срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна поради следните съображения:

При извършена от служители на Р. - Монтана проверка по сигнал в община Б. на 10.03.2022г., е установено наличието на издадена от главния архитект на община Б. Заповед от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) за допълване на разрешение за строеж (РС) № 6/14.07.2014 г. за „М. „О. 9“ - втори етап, находящ се в землищата на гр. Б. и с.П., община Б., област Монтана, както и че регионалната дирекция не е уведомена по реда на чл.149, ал.5 от ЗУТ за посочената заповед. Констатирано е също така, че заповед от 14.12.2017г. към разрешение за строеж № 6/14.07.2014г. е издадена в нарушение на чл.182, ал.1 и чл.161, ал.1 от ЗУТ. От проверката е съставен констативен протокол № Бч-Зап. от 14.12.2017 г./10.03.2022г.

Впоследствие от служители на Р. - Монтана е извършена проверка на горепосочения строеж „М. „О. 9“ - втори етап, находящ се в землищата на гр.Б. и с.П., отразена в констативен акт № 1/22.03.2022г. При проверката е установено следното:

Строежът е трета категория съгласно чл.137, ал.1, т.3, буква „д“ от ЗУТ, във връзка с чл.6, ал.5 от Наредба № 1/30.07.2003г. за номенклатурата на видовете строежи. Възложител на строежа по смисъла на чл.161, ал.1 от ЗУТ е „Х.“ ЕООД съгласно нотариален акт (НА) № 114, том IV, рег. № 7400, дело № 442/29.06.2011 г., вписан в Служба по вписванията (СВ) - Монтана; акт № 106, том 8, дело № 1364, вх. рег. № 3379/29.06.2011г.; НА № 115, том IV, рег. № 7404, дело № 443/29.06.2011г., вписан в СВ - Монтана; акт № 108, том 8, дело № 1366, рег. № 1366/29.06.2011г.; НА № 116, том IV, рег. № 7405, дело № 444/29.06.2011г., вписан в СВ -Монтана; акт № 107, том 8, дело № 1365, рег. № 3380/29.06.2011г.; НА № 17, том VII, рег. № 12993, дело № 792/20.10.2011г., вписан в СВ - Монтана; акт № 39, том 14, дело № 2450, рег. № 5350/20.10.2011г.; НА № 133, том IV, рег. № 7561, дело № 454/01.07.2011г., вписан в СВ -Монтана; акт № 130, том 8, дело № 1387, рег. № 3420/01.07.2011 г.; договор за учредяване право на строеж върху общински

недвижими имоти № Д-233/10.12.2013г., вписан в СВ - Монтана с вх. рег. № 9483/19.12.2013г., том 25, парт. № 141; договор за право на преминаване и право на прокарване на отклонения от мрежи и съоръжения през чужд недвижим имот от 27.09.2012г., вписан в СВ - Монтана с вх. рег. № 7392 от 19.10.2012 г., акт № 144, том 18; договор за право на прокарване № Д-111 на отклонения от мрежи и съоръжения през чужд недвижим имот от 05.07.2013г., вписан в СВ - Монтана с вх. рег. № 7392 от 19.10.2013г., акт 144, том 18.

Според проверяващите строежът е извършен без влязла в сила заповед за допълване от 14.12.2017г. към РС № 6/14.07.2014г. на главния архитект на община Б., в нарушение на чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ. Възложителят не е осигурил всичко необходимо за започване на строителството съгласно задължението си по чл.161, ал.1, изр. второ от ЗУТ.

С оглед разпоредбите на чл.156 от ЗУТ и чл.3, ал.2, т.2 от Наредба № 3/31.07.2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, заповедта по чл.154, ал.5 от ЗУТ влиза в сила, удостоверено със заверка от органа, който я е издал, след изтичане на срока по чл.156, ал.1 от ЗУТ, във връзка с чл.149, ал.5 от ЗУТ за служебна проверка от органите на ДНСК, ако не е издадена заповед за нейната отмяна.

Според проверяващите нарушението е извършено в периода от 14.12.2017г. - датата на издаване на заповед от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ от главния архитект на община Б., до 22.03.2022г. - датата на извършване на проверката на строежа от служителите на Р. - Монтана, в гр.Б. и с.П., община Б., област Монтана.

Горното е установено с Констативен протокол № Бч-Зап. от 14.12.2017г. от 10.03.2022г., съставен при извършване на 10.03.2022г. проверка от служители на Р. - Монтана по документи в Община Б.. Съставен е и Констативен акт № 1/22.03.2022г.

Св. инж. Р. Е. П., на длъжност старши инспектор в Р. - Монтана, съставила АУАН № М-10/15.06.2022г. за административно нарушение по чл.161, ал.1, изр.2 – ро от ЗУТ и чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ в отсъствието на представител на възложителя, тъй като преди това била връчена покана за съставяне на АУАН на 09.06.2022г., но представител на възложителя не се явил. Посоченият акт е предявен лично на един от управителите на „Х.”

ЕООД, ЕИК ххх, гр.София на 22.06.2022г. – А. Г.ЕВ Й., същият е запознат със съдържанието му и е получил екземпляр от него на 22.06.2022г. Свидетел на съставяне на АУАН е св. инж. А. Н. Д. – гл. инспектор в Р. – Монтана.

В Р. - Монтана е постъпило писмено възражение вх. № Бч-268-00-576/07.07.2022г. от „Х.“ ЕООД, ЕИК ххх, гр.София (извън 7 – дневния срок) по съставения АУАН. В него е посочено:

С настоящото ВЪЗРАЗЯВАМЕ ИЗЦЯЛО на констатациите изложени в акта. Същите са незаконосъобразни, противоречат на материалния закон и на административнопроизводствените правила и са необосновани. Актът е издаден при липса на предмет и без правно основание и при пълна липса на съответствие с правната и фактическа обстановка по случая.

Това е така, защото към днешна дата всички строителни и монтажни работи на строеж: М. „О. 9“ - II-ри етап „М. „О. 9“, намиращ се в землищата на гр.Б. и с.П., община Б., област Монтана са напълно и окончателно ЗАВЪРШЕНИ.

За строежа има издадени, както следва:

1. Констативен акт за установяване на съответствието на строежа с издадените строителни книжа и за това, че подробният устройствен план е приложен по отношение на застрояването (обр.3) от 16.12.2015г.

2. Акт за приемане на конструкцията (обр.14) от 01.10.2018г. Издаден е и акт (обр.15) за установяване на годността на строежа за обект „М. „О. 9“, Подобект: Сградоцентрала и защитни стени на яза на централата.

3. Констативен протокол № 1 от 18.03.2021г., че Обект „М. „О. 9“ – III категория - СГРАДОЦЕНТРАЛА, ТУРБИННА ШАХТА, ПРЕЛИВНО СЪОРЪЖЕНИЕ е завършен в груб строеж по смисъла на пар.5, т.46 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ (приложение към настоящата жалба).

4. Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г. на главния архитект на Община Б., съгласно императивните изисквания на ЗУТ. Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г. е издадена от главния архитект на Община Б.. Поради това не е налице нарушение на чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ, доколкото Р. – Монтана е уведомена за цитираната заповед съгласно чл.149, ал. 5 от ЗУТ и същата е влязла в сила предвид разпоредбата на чл.3, ал.2, т.2 от Наредба № 3

от 31 юли 2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството (обн. ДВ бр.72 от 15 август 2003г.). В тежест на административния орган е да докаже нарушение на процедурата по уведомяване по реда на ЗУТ.

Заповед № ДК-09-М-1 от 12.04.2022г. по описа на Р. - Монтана е невалидна. Това е така, защото, предвиденият срок на действие на Заповедта е до произнасяне в сила с влязъл в сила съдебен акт на Административен съд – Монтана по образуваното с протест от Окръжна прокуратура - Монтана срещу РС № 6/14.07.2014г., издадено от на Главния архитект на община Б. съдебно производство, то същата е и с изтекъл срок на действие.

С влязло в сила Определение № 204/16.05.2022г., Административен съд - гр.Монтана ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ протест на прокурор от Окръжна прокуратура Монтана, с искане да се обяви нищожност на разрешение за строеж № 06/14.07.2014г., издадено от главния архитект на община Б., за строеж М. "О. 9", находящ се на река О. в землищата на гр.Б. и с.П.. ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 106 по описа за 2022г. на Административен съд Монтана и ОСЪЖДА Окръжна прокуратура Монтана, да заплати на гл .архитект на община Б. и на заинтересованата страна „Х.“ ЕООД сторените от тях разноски в производството.

При издаване на незаконосъобразния акт, Р. - Монтана не е изследвала в цялост фактическата и правна обстановка по случая и не е съобщила факта, че към датата на издаване на АУАН има влязло в сила Определение № 204/16.05.2022 г., Административен съд - гр. Монтана, с което окончателно се ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ протест на прокурора от Окръжна прокуратура Монтана, с искане да се „обяви нищожност на разрешение за строеж № 06/14.07.2014г., издадено от гл. архитект на община Б., за строеж М. "О. 9", находящ се на река О. в землищата на гр.Б. и с.П.. ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 106 по описа за 2022г. на Административен съд - Монтана и ОСЪЖДА Окръжна прокуратура Монтана, да заплати на гл. архитект на община Б. и на заинтересованата страна „Х.“ ЕООД сторените от тях разноски в производството.

Административнонаказващият орган (АНО) е извършил преценка относно съставомерността на административното нарушение, както от

обективна, така и от субективна страна, като е установил, че с деянието си „Х.“ ЕООД виновно е нарушило разпоредбите на чл.161, ал.1, изр.2 – ро от ЗУТ и чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ и е осъществило състава на чл.237, ал.1, т.2 от ЗУТ. АНО е отчел, че не са налице основания за прекратяване на производството, за прилагането на чл.28 от ЗАНН, обсъдени са преди това и възраженията на „Х.“ ЕООД.

В обжалваното НП в тази насока е посочено:

Административнонаказващият орган счита възражението на „Х.“ ЕООД за неоснователно по следните съображения:

Съставеният акт № М-10/15.06.2022г. съдържа всички законови реквизити по чл.42, ал.1 от ЗАНН.

Във възражението си посоченият за нарушител сам признава, че „към днешна дата всички строителни и монтажни работи на строежа са напълно и окончателно завършени“. В случая, видно от събраните доказателства по преписката, процесният строеж е бил извършен без влязла в сила заповед за допълване от 14.12.2017г. към РС № 6/14.07.2014г. на главния архитект на община Б., т. е. строежът е с нарушение по чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ, като възложителят не е осигурил всичко необходимо за започване на строителството съгласно задължението си по чл.161, ал.1, изр. второ от ЗУТ.

Съгласно чл.149, ал.5 от ЗУТ органите, издали разрешение за строеж, уведомяват писмено съответните органи на ДНСК по местонахождение на строежа за издадените разрешения за строеж и заповеди за допълването им по чл.154, ал.5 от ЗУТ и изпращат копия от тях в 7-дневен срок от издаването им. В случая обаче Р. - Монтана не е била уведомена за издадената заповед за допълване от 14.12.2017г. не само в законоустановения 7-дневен срок, но и в продължителен период от време, като органите на ДНСК са узнали за визираната заповед едва на 10.03.2022г., при извършена проверка по сигнал в община Б.. През периода от издаването на заповедта за допълване до извършената проверка на строежа, отразена в констативен акт № 1/22.03.2022 г., строителните и монтажни работи са били напълно завършени, както е и посочено във възражението на „Х. ЕООД, като възложителят носи административнонаказателна отговорност за извършването на строеж с нарушение по чл.224, ал.1 от ЗУТ, съгласно чл.237, ал.1, т.2 от ЗУТ.

В чл.3, ал.2, т.2 от Наредба № 3/31.07.2003г. е указано, че разрешението

за строеж, респ. заповедта по чл.154, ал.5 от ЗУТ влиза в сила след изтичане на срока по чл.156, ал.1 във връзка с чл.149, ал. 5 от ЗУТ за служебна проверка от органите на ДНСК. Заповедта по чл.154, ал.5 от ЗУТ, с която се допускат изменения в одобрения инвестиционен проект в обхвата на съществения отклонения, представлява неделима част от разрешението за строеж, т. е. строежът може да се извърши само ако заповедта е влязла в сила.

В допълнение в жалбата против процесното НП, жалбоподателя „Х. ЕООД, гр.София, е посочило:

За строежа има издадени, както следва:

Заповед за назначаване на Държавна приемателна комисия (ДПК) РД-19-

411/11.08.2022г. по описа на ДНСК.

Протокол Образец 16 за установяване на годността за ползване на строеж М. „О. 9” от 05.09.2022г. за приемане на строежа.

С жалбата е направено искане Р. - гр. Монтана да представи с административната преписка:

1.1. Уведомително писмо от Главния архитект на община Б. за Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г., издадена от главния архитект на община Б. и самата 1.2. Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г., издадена от главния архитект на община Б. в оригинал за съобразяване.

В отговор на изисканите от съда данни, Р. – Монтана с писмо № Бч – 268 – 00 – 237/03.10.2022г. е уведомило МРС в следния смисъл:

Относно предоставяне на заверено копие на уведомително писмо от главен архитект на Община Б. на издадена Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл.154. ал.5 от ЗУТ към РС № 6/ 14.07.2014г., Ви уведомяваме:

При извършена на 10.03.2022г. проверка по документи в Община Б. е установено, че арх.П. А. Г. във функциите си на главен архитект на Община Б. не е уведомила писмено в законоустановения 7-дневен срок (до 21.12.2017г.) Р. - Монтана за издадената от нея Заповед от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г. за строеж „М. „О. 9“ - II етап на строеж „М. „О. 9“. Образувано е административнонаказателно производство срещу арх.П. Г.,

като е съставен АУАН № М-2/22.03.2022г., връчен с разписка лично на нарушителя на 22.03.2022г. По акта е постъпило възражение на 30.03.2022г. С писмо изх. № Бч-268-00-062/ 31.03.2022г. Р. Монтана е изисквала от главния архитект предоставяне на допълнителни документи във връзка с изразеното възражение, а именно лицензиран пощенски оператор, отговорен за кореспонденцията на Община Б. към 20.12.2017г. и заверено копие от известие за доставяне и заверено „вярно с оригинала“ копие от придружително писмо. В отговор, в Р. - Монтана с писмо вх. № Бч-268-00-331/11.04.2022г., арх. Г. е предоставила единствено завереното копие от придружително писмо с изх. № К-2921/ 20.12.2017г., подписано от Кмета на Община Б. без никакви данни от Български пощи относно неговото изпращане и получаване от адресата.

След преглед в деловодната програма и в архива на Р. - Монтана е констатирано, че писмо с такъв изходящ № К-2921/ 20.12.2017г. не е получено и не е заведено, поради което не можем да ви предоставим исканото от Вас уведомително писмо. Предвид гореизложеното, предоставяме Ви заверено копие от водената кореспонденция по случая, както и заверено за „Вярно с оригинала“ копие от Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/ 14.07.2014г., удостоверено за влязло в сила на 30.06.2022г. от органа, който го е издал.

В хода на съдебното дирене св.Р. Е. П. и св.А. Н. Д. потвърждават изложените обстоятелства в АУАН.

В качеството на свидетел по делото дава показания и гл. архитект П. А. Г., която посочва, че каквото се е следвало от длъжността ѝ гл. архитект на община Б., го е спазвала, не отговаря за документ оборота в община Б., за получаване и изпращане на пощата в община Б.. Не може да каже с точност защо е посочила в Заповед за допълване от 14.12.2017г. към РС № 6/ 14.07.2014г., дата на влизане в сила 30.06.2022г. Според този съд последната дата е била посочена, тъй като по протест на прокурор от Окръжна прокуратура - Монтана, с искане да се обяви нищожност на разрешение за строеж № 06/14.07.2014г., издадено от главния архитект на община Б., за строеж М. "О. 9", находящ се на река О. в землищата на гр.Б. и с.П., е било образувано адм. д. № 106/22г. по описа на АС – Монтана, по което производството е било прекратено с определение № 204/16.05.2022г., което е

подлежало на обжалване в 7 – дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Настоящият съд след като анализира всички доказателства по делото, намира, че обжалваното НП следва да бъде отменено.

Съгласно чл.149, ал.5 от ЗУТ (Изм. - ДВ, бр.82 от 2012г., в сила от 26.11.2012г., бр. 101 от 2015г.) Органите, издали разрешение за строеж, уведомяват писмено съответните органи на Дирекцията за национален строителен контрол по местонахождение на строежа за издадените разрешения за строеж и заповеди за допълването им по [чл.154, ал.5](#) и изпращат копия от тях в 7-дневен срок от издаването им. Към тях се прилагат копия от текстовата и графичната част на действащия подробен устройствен план и копие от визата за проектиране, когато такава се изисква.

Видно от писмо изх. № К – 2921/20.12.2017г. на Община Б., подписано от кмета на Община Б., Заповед от 14.12.2017г. за допълване към разрешение за строеж № 6 от 14.07.2014г. на гл. архитект на община Б., е била изпратена на РО „НСК” – Монтана (към тогавашния момент). Разпоредбата на чл.149, ал.5 от ЗУТ изисква да се изпратят на ДНСК по местонахождение на строежа, копия на заповедите за допълване по чл.154, ал.5 в 7 – дневен срок от издаването им. Цитираната разпоредба не изисква да бъдат приложени данни за изпращане и получаване от адресата – обратни разписки или др. подобни от БП и/или куриерска фирма. Това, че писмо изх. № К – 2921/20.12.2017г. на община Б., не е открито в деловодната програма и в архива на Р. – МОНТАНА, не означава, че е налице нарушение по чл.149, ал.5 от ЗУТ, напротив АНО е следвало да докаже това свое твърдение чрез писмени и надлежни данни от Български пощи, чрез които е било изпратено въпросното писмо. Тежестта за доказване на нарушението в административнонаказателното производство тежи върху АНО, без арх.Г. да е била длъжна да доказва, че е изпълнила задължението си по чл.149, ал.5 от ЗУТ и да представи напр. копие на известие за доставяне. Като се има предвид изложеното, според настоящия съд, нарушението на арх. Г. не е доказано по несъмнен начин. Настоящият съд не споделя посоченото в тази насока в писмената защита на процесуалния представител на въззиваемата страна – юрисконсулт М., като това, какво е вписано в регистъра за 2017г. и за 2018г. на издадените разрешения за строеж при община Б., и това че

въпросната заповед не е посочена, не е елемент от състава на нарушението по чл.149, ал.5 от ЗУТ. А от това следват и другите правни изводи.

За това, че административнонаказателната отговорност на арх.Г. не е била доказана по несъмнен начин и е била погасена по давност, по повод на съставените й АУАН № М – 2/22.03.2022г. за нарушение по чл.149, ал.5 от ЗУТ и издаденото заради него НП № М – 2 – 1/11.04.2022г. на Началник Р. – Монтана, е налице влязло в сила на 01.11.2022г. Решение № 143/22.08.2022г. по АНД № 456/22г. по описа на МРС.

По повод на представения регистър на издадените разрешения за строеж и заповеди за допълването им за 2017г. и 2018г. при община Б., с твърдението, че е воден „немарливо“, съдът отново посочва, че тази констатация няма правно значение за процесното нарушение, няма отношение и относно изискванията на чл.149, ал.5 от ЗУТ.

Съгласно чл.161, ал.1, изр.2-ро от ЗУТ – „Възложителят или упълномощено от него лице осигурява всичко необходимо за започване на строителството”.

Съгласно чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ – „Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице с мотивирана заповед спира изпълнението и забранява достъпа до строеж или до част от строеж от първа до трета категория, който се извършва: 1. без влязло в сила разрешение за строеж;”

Съгласно чл.237, ал.1, т.2 от ЗУТ – „Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец, както следва: т.2 - на извършител, възложител или строител на строеж по чл.224, ал.1 от първа до трета категория включително – в размер от 1000 до 10 000 лв;

С влязло в сила на 01.11.2022г. Решение № 143/22.08.2022г. по АНД № 456/22г. по описа на МРС, издаденото на основание чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ спрямо арх. П. Г. НП № М – 2 – 1/11.04.2022г. на Началник Р. – Монтана е отменено, поради недоказаност на нарушението по чл.149, ал.5 от ЗУТ и погасяване на административнонаказателната отговорност по давност, считано от следващия ден на 21.12.2017г., след изтичане на 7 – дневния срок, течащ от 14.12.2017г.

В процесните АУАН и НП е посочено, че нарушението е извършено в периода - 14.12.2017г. – 22.03.2022г., но това според настоящия съд не е правилно, защото на въпросната заповед от 14.12.2017г. е посочено, че е влязла в сила на 30.06.2022г. (твърди се от АНО, че строежът е извършен без влязла в сила заповед за допълване от 14.12.2017г. към РС № 6/14.07.2014г.). Заради неправилното приложение на закона при „откриване” на Заповед от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г., проверяващите и АНО са допуснали неправилно приложение на закона и по отношение на възложителя, в т.ч. и при определяне датата на процесното нарушение, което е съществено процесуално нарушение, самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП.

При постановяване на настоящето решение, съдът е длъжен да съобрази посоченото влязло в сила решение № 143/22.08.2022г. по АНД № 456/22г. по описа на МРС, потвърдено от касационната инстанция АС – Монтана с решение № 449/01.11.2022г. по КАНД № 380/22г. по описа на АС - Монтана, защото административнонаказателната отговорност на арх.Г. за нарушението по чл.149, ал.5 от ЗУТ, според настоящия съд е преюдициален въпрос, съществен и от правно значение за административнонаказателната отговорност на възложителя „Х.” ЕООД, ЕИК xxx, гр.София.

Според този съд нарушението на „Х.” ЕООД, ЕИК xxx, гр.София не е доказано по несъмнен начин и поради това не следва да понася административнонаказателна отговорност на основание чл.237, ал.1, т.2 от ЗУТ. Нещо повече според настоящия съд в случая не е налице не влязло в сила разрешение за строеж, защото съдът приема, че задължение на административнонаказващия орган е било да докаже неизпълнение на задължението по чл.149, ал.5 от ЗУТ, респ. налично правно основание за приложение на чл.237, ал.1, т.2 от ЗУТ спрямо възложителя „Х.” ЕООД, ЕИК xxx, гр.София. Според настоящия съд жалбоподателя в качеството му на възложител не е доказано да е извършил административно нарушение по чл.161, ал.1, изр.2 от ЗУТ и чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ. Неправилното приложение и на материалния закон, има за последица отмяна на обжалваното НП.

При този изходна делото в полза на въззиваемата страна – ДНСК – София няма правно основание за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

С оглед очерталия се изход на делото, в полза на жалбоподат еля „Х.” ЕООД, ЕИК xxx, гр.София, съгласно чл.63д, ал.1 и ал.2 от ЗАНН - (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), следва да бъде присъдено поискано чрез адв.Г. Т. от САК адвокатско възнаграждение във въззивното производство. Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл.36 от Закона за адвокатурата](#). Поисканите разноски от адв.Т. от САК са в размер на 2640 (две хиляди шестстотин четиридесет) лева, които НЕ следва да бъдат присъдени, тъй като настоящия съд установява прекомерност. Възражение за прекомерност е направено от процесуалния представител на въззиваемата страна – юрисконсулт М., което възражение е основателно. Като размер поисканите разноски Н Е са съобразени с НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (чл.18, ал.2 вр. с чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата, изм. ДВ, бр.88/04.11.22г.), освен това следва да се посочи, че адв.Т. е участвал само в първото по делото съдебно заседание по настоящето дело, изготвил е жалбата и кратко писмено становище, съдържащо се в молба, изпратена по ел. поща. Предвид изложеното, настоящия съд намира, че следва да бъде уважено искането за присъждане в полза на жалбоподателя „Х.” ЕООД, ЕИК xxx, гр.София на сумата 600 (шестстотин) лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение, а в останалата част до размера от 2640 (две хиляди шестстотин четиридесет) лева, искането за разноски, следва да бъде оставено без уважение.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.1 вр. с ал.3, т.1 и т.2 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № М - 10 – ДНСК - 154/12.08.2022г. на и. д. Началник Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК) – София, с което на „Х.” ЕООД, ЕИК xxx, гр.София, с управител И. А. Й., с посочен съдебен адрес в гр.София чрез адв.Г. Т. от САК,

е наложена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляда) лева на основание чл.237, ал.1, т.2 от ЗУТ.

ОСЪЖДА ДНСК гр.София да заплати на жалбоподателя „Х.” ЕООД, ЕИК ххх, гр.София, с управител И. А. Й. сумата 600 (шестстотин) лева, представляваща направените разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

ОСТАВЯ без уважение искането на жалбоподателя „Х.” ЕООД, ЕИК ххх, гр.София, чрез адв.Г. Т. от САК за присъждане на сумата 2640 (две хиляди шестстотин четиридесет) лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ без уважение искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.63д, ал.4 от ЗАНН, в полза на въззиваемата страна – ДНСК - София.

Решението може да се обжалва пред АС – Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____